

Наперед, да новых перамог на фронце гаспадарчага будаўніцтва

Міжнароднае і ўнутранае становішча і задачы комсамолу

Даклад тав. Кагановіча на IX з'ездзе ЎсёлКСМ*)

Нашы тэмпы будаўніцтва пераўтвараюць тэмпы развіцця любой краіны. Але мы ведаем, як гэта падкрэслівае тав. Сталін на 16 з'ездзе, што тэмпы няроўназначны ўзроўню. Мы ведаем, што мы з вамі знаходзімся на больш нізкім узроўні, чым капіталістычныя краіны.

Мы павінны з усяй аскравасцю зразумець, што ў нас шмат пспеху ў нашым будаўніцтве, мы ідзем тэмпамі больш шпаркімі, чым любая краіна капіталістычнага ладу. Ні прама-савецкай Нямеччыны, ні прамысловасць Амерыкі, ні прамысловасць Ангельшчыны не развілася такімі шпаркімі тэмпамі, якімі развілася наша індустрыя. Але па ўзроўню нашага развіцця мы з вамі адсталі ў параўнанні з многімі краінамі. І мы павінны пад лёзунгам „дагнаць і перагнаць капіталістычныя краіны“ ўваўваць працаваць для таго, каб гэтую задачу сапраўды выканаць.

Наступныя лічбы паказваюць ступень нашага адставання. Злабыча нафты ў Амерыцы ў 1939 годзе раўнялася 143 млн. тон, у СССР—19 млн. тон, а ў 1921 годзе—26 млн. тон. Выпрабавка электрычнасці ў Амерыцы ў 1929 годзе—117 млрд. кілават-гадзін, у СССР у 1930 годзе—9 млрд. кілават-гадзін, а ў 1931 годзе—12 млрд. кілават-гадзін. Каменнага вугалю адбита ў Амерыцы 546 млн. тон, у СССР у 1930 г.—56 млн. тон, а ў 1931 годзе—83,5 млн. тон. Хоць па вугалю мы пераганяем у гэтым годзе Францыю, а па чыгуны Францыя і Ангельшчыну, але нашае адставанне яшчэ вялікае. Гэта абавязвае нас, каб мы і надалей упарта працавалі над тым, каб сапраўды дагнаць і перагнаць гэтыя краіны і перамагчы гэтыя цяжкасці. Дзеля таго, у адзінку капіталістычных краін, мы маем шмат пераваг. Капіталістычныя краіны, хоць і багатыя за нас, але і цяжкасці сустракаюцца цяжкасцямі опарахчелага, які глядзіць у магілу, староста, а нашы цяжкасці выяўляюцца цяжкасцямі маладога, багатага півнера-комсамольца, які расце і рас-вітае да-важша таго, каб мы дагналі і абганілі капіталістычныя краіны (бурныя воплескі).

Мобілізаваць усе сілы на перамогу цяжкасцяў

Мы павінны мобілізаваць усе свае сілы, каб перамагчы цяжкасці. Звернемся да нашых цяжкасцяў. Першая група цяжкасцяў—гэта цяжкасці эканамічнага парадку. Мы маем абмежаваныя сродкі.

Ні адна краіна не развілася і не расла без дапамогі ў той або іншай форме зноўку, г.зн. без крэдытаў. Мы ж знаходзімся ў капіталістычным абкружэнні, і нам прыходзіцца разлічвацца толькі на ўнутраныя рэсурсы. Мы яшчэ моцна маем патрэбу ва ўвозе з-за межэй. Але калі нам прыходзіцца ставіць пытанне аб ўвозе, дык мы павінны выбіраць, што ўвозіць. Ці ўвозіць баво-ну дзясціна, каб было больш мануфактур, ці ўвозіць машыны, каб вытвараць машыны ў нас у краіне. Мы спыняем-ся на ўво-е большай часткай машынаў, адсутных цяжкасці ў развіцці тэхнічнай і гарбарнай прамысловасці, бо ў нас яшчэ не хапае свайскіх скур, не хапае свайскіх бавоўны, хоць мы сёння ўжо з'яўляемся бавоўнай краінай. Гэта абавязвае нас, каб мы дагналі і абганілі капіталістычныя краіны (бурныя воплескі).

Мы маем аарз цяжкасцяў і ў галіне цяжкай індустрыі. Гэтыя цяжкасці звязаны з тым, што развіццямі-тарскіх мерапрыемстваў неадпаведна, я маем дастаткова кваліфікаваных кадраў, што мы я маем яшчэ столькі заводаў, якіх-б вытвараў неабходную колькасць чыгунак. Нашы вугальныя шахты яшчэ не пастылілі механізацыю, каб павялічыць здабычу вугалю, каб павялічыць удзел вугалю ў прамысловым гаспадарстве—вугалем. Такія аб'ектыўныя прычыны.

Але, апроч аб'ектыўных прычын, мы тут з усяй сілай павінны быць на тых суб'ектыўных прычынах, на тых недахопах нашай працы, якія прыводзяць да таго, што плян з'яўляецца з бо-кошту нявыкананым, якія пры-чыны да таго, што, перавышыўшы лічы-цы п'ягодокі, праграму гэтага году па вугалю і металу нявыконваем. Рэа-лізацыйскія мерапрыемствы на гэтай частцы слабыя. Часта гавораць: дай нам новую машыну, дай нам новы завод, а стары завод існуе і яго неадпаведна скарыстоўваюць: арганізатарская праца вельмі часта настолькі кепская і справу арганізуюць так кепска, што і новыя заводы выкарыстоўваюць не ў поўную магутнасць. Гэта абавязвае нас мобілізаваць свае сілы на тое, каб праграму

па ўважліва, маладо і г.д. выканаць, а што-б там ні стала. Толькі намаган-нямі пролетарыяту, намаган-нямі партыі і комсамолу мы гэта цяжкасць здолеем перамагчы.

Мы маем цяжкасці і ў транспарце. Транспарт адстае. Ён гіганцкі вырас у параўнанні з праграмай, якая на-мечалася, але ён адстае ў параўнанні з патрабаваннямі, якія яму прад-яўляюць. Ён адстае і ў сваёй аргані-зацы і адстае ў сваёй кіраванні. Цэнтральнаму Камітэту прышлося на-даваць шматлікія запаведаныя пытан-нямі транспарту, і мы ўваўваляем, у тым, што ў цяжкасцях на транспарце ў большай ступені частым з'яўляецца тое, што мы ўжо не арганізавалі справу, у большай ступені частым гэтыя цяжкас-ці залежаць ад таго, што людзі спы-няліся з усямі пера-адкамі, неабуд-манымі рэформамі, які ўмелі падабраць і расставіць людзей, сваіх людзей.

Мы маем справу на транспарце і з асаблівымі формамі класавай барацьбы. Кулацкія элементы, якія мы юна ў шэрагах транспартаваў, імкнуцца нам шкодзіць, зрываць нашу працу.

Вось чаму партыйныя арганізацыі, комсамольскія арганізацыі павінны ўваўваць класавую барацьбу, змагацца за працоўную дысцыпліну, за за-хаванне паравознага парку, змагацца за ашчаднасць адносін да паравозаў. Бяз гэтага мы, таварышчы, ня зможам падысць на адпаведнае вышэйшае транс-парт. ЦК распарадаў шэраг мер і мы думаем, што комсамол нас у гэ-тых мерах у справе барацьбы за па-вешанне транспарту актыўна пад-трымае (воплескі).

Вамі воплескі паказваюць, што мы з гэтым згодны. Але я павінен сказаць таварышчы, што калі ў другіх галінах гаспадаркі нашы ячэйкі партыі і комсамолу працуюць ня дрэнна, дык на транспарце, як работа партый-ных арганізацый, так і работа комса-мольскіх і асабліва профсаюнаў ідзе вельмі дрэнна. Барацьба за дысцы-пліну, барацьба за правільнасць у жыццё д-рэктыў партыі на транспар-це слабая. Вось чаму мы патрабуем ад партыйных арганізацый, ад комса-мольскіх і ад профсаюнаў сапраўды большае працы, для таго, каб транспарт сапраўды па-лоўна і за-давальніча прайшоў гаспадаркі.

Штурмавыя ночы комсамолу

У справе ўдзелу ў сацыялістычным будаўніцтве комса-мол мае значны дакладны. Комсамол прайшоў іні-цыятыву на тым, што першым пераход развіцця ўдарнага руху, але ў да-лейшым комсамол адыграў вялікую і сур'ёзную ролю.

Вось малапока Тра тарабулу ў Хар-каве.

У Кастрычніку 1930 году на Хар-каўскім трактарбудзе быў прарыв. Патрэбна было праразання і на зым забатонаванне аўтамабіляў механіка-заборачных цэх даўжынёй ў 450 метраў. Былі раскіданы механізмы і людзі. Літумі кілілі будоўлю ў самым ад-казным дні. Партыйны і комсамоль-скі камітэты абавязалі штурмавыя ночы. Павольна разварахалася ба-рацьба за батоўроўку 8-га вузла. Брыгады старых будоўнікоў-бато-шчыкаў—Марусіна, Асокія, Місцягіна—першыя павялі штурм непаўдзя-Тадзі-ж быў арганізаваны комсамоль-скі батальён чырвоных гарбарцаў п'яго-докі. У штурмавыя ночы, калі трэ-было забатонаваць 107 вузлаў, іх па-веў комсамалец Голубеў. Яны ўваўва-лі на рыштываў, але дзямкі былі рас-хыстаны і некаторыя павялі ўваўва-Тэ-та яны спынілі іх. Тым, якія засталі-ся, узніклі і не пакілі рыштываў, і-танавка цэху да той хвілін, па-куль яны быў забатонавалі апошні вуз-ла. Многія заставаліся спаць тут-жа ў рыштываў, аб улюбую хвіліну прысцілі на аламогу. Іх гвалі прач, каб ішлі адпачываць, але батальён за-стаўся на рыштываў. Даволі сме-жыць, што яны падгугулі за сабою ста-рых, што ноччу, калі былі ўвераныя правады і пагасла святло, старыя Марусіна, Асокія і комсамольскі ба-тальён засталіся да зноўку, каб скон-чыць заваўваць батоўнах цэх. Вось пра-мова на сканчэн-ню батоўроўкі ка-мандаіра батальёну комсамольца Го-лубеў.

„Калі быў вываўваў прарыв, мы арганізавалі ўдарны комсамольскі ба-тальён—60 чалавек маладых чорнара-бочых. Прараб Кулініч 19-га чысла паказаў нам, які патрэбна забатонаваць, і паўеў яа работу. У першы ж дзень зарыліся яшчэ 35 чалавек наля-целі ўніз. Хлопцы нацярпелі, але гэта не пахвісцва батальён. Наадварот, было зроблена 48 замесаў. Напор быў вялікі, мы пачалі павялічваць вы-

творчасць працы і дабіліся 120 замесаў у дзень. Дзяўчаты былі прыла-дам ударнай работы. Раніцою ішоў дождж, але ніхто не хацеў лаясці. Калі апошні батоў трэ-было бато-наваць, ноччу батоў перавозілі боткамі, насілі нёдрамі, толькі-б хутчэй скон-чыць. 5-га кастрычніка, калі па асна-ваўваць, рабочыя не пацвілі. Батальён паказаў, як трэба біцца за тэмпы“.

Вынікі: на 13 дзён раней тэрміну батоўроўку абарачага цэху закон-чылі. Цікава адзначыць, што 8-ы вуз-ластак даў лепшых ударнікаў для ўсіх вузластак Харкаўскага трактар-буду. Гэтыя штурмавыя ночы глыбока запалі ў сьвядомасць кожнага ўдзель-ніка, які мацней спыні і вярбілі абабравымі ўдарнікаў-комсамольцаў. Як прапавалі таві Комсамол Па-кроўскі з брыгады марусінаў проста раскаваць:

„Я буду гаварыць фактычна. Спра-ва такая: калі наша брыгада была сфармавана, мы за кожным разам, калі былі непаўдзя, ня кідалі работу, а кілілі адміністрацыю і імкнуліся тут-жа непаўдзя адкіць. Калі мы сёння далі 90 замесаў, а другая гру-па дала 95 замесаў, мы ў сябе ў бры-гадзе гаварым: нам трэба нацсціць, каб гудзілі, будзь ласкаў, па-цягніся, альбо выхадзі з нашай бры-гады. І былі факты, калі мы з ганей-ва вытанілі з сваёй групы. У штурма-вую ноч мы ў першую-ж змену далі 150 замесаў“.

Комсамол Палікома аскава на-крэсліла асаблівую штурмавую пачы-— „Я хочу сказаць, што дзівача не-выдзілі выі того втра, якія кру-жылі на 8-й дэліяцы; воны не выдзі-лі выі будучыства, якое дэляе на 8-й дэліяцы“.

В штурмавую ніч, як адны, група Палікомай не сходалі чатыры добы з металічнага цэху.

Дзівача мой групы аскавалі ра-ліны рождстве пасху, та нішы свят-кі, але такога свята, як заканчэнне металічнага цэху, воны якіхлі не пачувалі“.

Гэроічныя старонкі

Послухайце далей, як працавалі на Магі тбудзе. Летам бягучага году на Магі тбудзе адчуваўся голад у рабо-чы. Ады прыяжджалі і літаральна-столькі-ж аджыжыла зноў. Партый-ная арганізацыя паравал пабудав-ваць заставу да зым. Паставілі на-было: „З-тэ-ва павіла быць пабудав-вана 10-га лістапада, тэ-ва павіла быць воны ўсіх удзельнікаў будаў-ніцтва заставы“ (3 адоны парткому).

Амарыканцы давалі па будоўніцтва 156 дзён, яе-ж пабудавалі ў 70 дзён. У гэтай барацьбе за заставу накіра-лі сябе маладыя ўдарнікі Захараў, Плас-цінін і інш. У арцелі зямлякопа Са-лаўева быў бунт. Яны калілі калі-вамы ў рэчцы Урэя. Пасок цяку сільгаў з ляматы, вада біла ў ногі. Рэчцы і найбольш слабыя зямлякопы пагражалі кінуць. Салаўеў утрымаў іх тым, што сказаў, што ня выйдзе з катлавоў пакуль усе іх скончыць. На вечары ўдарнікі іх скарэаў аб гэ-тым проста: „памятаючы сваё абя-цанне за выкананне п'ягодокі ў ча-тыры гадзі, мы рашылі сумленна бу-даваць сусветны гігант. Мы сора-ма было зямлякопы словы. Я рашыў працаваць і ўцягнуць арцель“.

Арцель Захарава была горшай ар-целью на заставе. Яны першыя ў-ваўва-лі працы. Уноч з 9-га на 10-е аскавалі брыгада маладога беспартый-нага сэрэжына Захарава кінула пра-цу. На чэрную дошку ён панаў з арцелью. Чорная дошка паслужыла ланаротным пунктам у арцелі. Калі пелла гарача забіўка бычкова, Заха-раў не адпуская арцелі да канца пра-цы. Адзіна з аскавалі—Мухамеджанаў—кінуў працу. Тым брыгада коротка ланарыла: „Выключыць, як рэчца і лодара. У гэтай вялікай барацьбе за заставу, у гэтай вялікай хваці энту-зізму, яны развіліся на двух бера-гах Урэя, брыгада маладога рабоча-га Захарава дала 140 проц. выканан-ня праграмы. Калі забатонавалі апошні бычок у заставе, Захараў з лепшымі ўдарнікамі ўступіў у партыю“.

Вялікую цікавасць уаўвае сабою брыгада дэсяраў Пласцініна. Ёю кіруе малады рабочы Пласцінін. Большасць у брыгадзе—старыя. Пласцінін раскаваў яго барацьбе брыгады, якую кіраваў яго сам.

У Ленінградзе, на Бальшым за-вадзе, будавалі пеллаход „Абхазія“ для чорнаморскае лініі, амаль ужо го-товы, быў падарваны шкоднікам. Па-тэпныя комсамольскія ўдарныя брыгады малады ўзяла на сябе аб-в'язак, ня глядзячы на лажар, пеллах-ход вывасціць з тэрміну. Целяход „Абхазія“ быў выпушчаны раней тэр-міну дзякуючы гэроічнай працы ўдар-нікаў, працаваўшых на 12 гадзі і без выхадных дзён, і першым рэйсам з Ленінграда ў Адэсу „Абхазія“ пашла

з лепшымі ўдарнікамі ўсяго Савецка-га Саюзу.

На мэталургічным заводзе імя Ста-ліна (Ленінград) выкананне прагра-мы 2-га году п'ягодокі знаходзілася пад пагрозай. Тады комсамольцы па-рашылі арганізаваць ўдарную брыга-ду па выпуску 11-тысячнай паравой турбіны раней тэрміну, вызначанага заводскімі ўстановамі на 10 дзён. Пра-цуючы ўдарнымі тэмпамі круглыя суткі, ня выходзячы з цэху, комса-мольцы выпусцілі турбіну ў вызна-чаны ім самімі тэрмін. Гэтым самым далі магчымасць заводу ня толькі выканаць, але і перавыканаць пра-м'яныя.

Я мо-бы прывесці шэраг фактаў з Маскоўскай вобласці, але па скар-м'яні свай, які мясцовы маскоўскі працоўнік я ўваўваць з другіх аб-ласцей (смых). Я мо-бы ў прыват-насці ўказваць на гэроізм комсамоль-ца Палікомайскага басейну. Маскоў-скі камітэт партыі мобілізаваў у Па-маскоўскім басейні 1000 комсамольцаў, азе знашліся добраахвотнікаў 1150 ча-лавек. Ком амольцы, прышоўшы з гораду і ніколі ня бачыўшы шахты, трымалі там сябе гэроічна. Яны арганізавалі ўдарныя брыгады, л'ягчы і выдучы за сабою другіх шахтёраў. Дзяртыраў, л'ягчы-комса-мольцаў, у аскавалі свай масе, няма. Як яны былі пасланы ў падмаскоўны басейн, так яны і засталіся там і вы-дучы пашыковую працу на вугаль-ным фронце, на важнейшым фронце цяперашняга пераходу (воплескі).

На Пабедзіцкай капальні комса-мольцы з „1000 каў“ паравалі праца-ваць усе выхадныя дні покуль не прывядуць у парадкаў шахты. Група комсамольцаў Грышана, выпрацоўва-чы базітомы вучучную норму, звыер-жа адлае ўсе сілы рамонту штракаў, механізмаў, заражаючы рэшту мола-дзі, уцягваючы і старых гарякоў“.

На капальні імя Рыка ў 10-ай шахце тры комсамольцы селсары пра-панавалі дэсатніку-тэхніку, а пасля і асаблівую шахты Конаву класці брыгаду для паскарэння вяродкі і пуску новых малаткоў і комп-асараў. Ім у гэтым было адмоўлена. Але ўсё-ж рабочыя зымалі гэты супраціўленні і на вытворчай вяродзе брыгада была складзена, у выніку з 5 гадзіны ра-білі, да 11 гадзіны вечару брыгада зрабіла 11 праходаў. Аўтарытэт бры-гады яеяро рабочых і гаспадарнікаў вырас.

Я прывяду факты аскавалі. Але ёсць факты і аскавалі парадку. Восьмыя ка прыкладу Сталінградскі за-вод, лепшыя машыны там паставілі, але машыны гэтага заводу покуль што не даюць аска поўнаасцю той прадукцыі, якая ім патрэбна. Чаму?

Аўладаць тэхнікай і ведамі

Зразумела, які-небудзь правы ўхі-лісты, або хто-небудзь прадстаўя коў права—„дэста“ блёку Сырцова, Ломіна-е сільна бачыць права на-ша будучыства. На справе-ж мы маем канкрэтныя выпадкі, калі не хлала ўменьня арганізаваць працы. І комса-мольцы гэтага заводу, складаючы большасць рабочых, ня аскавалі ані-смы тое зьяяно, за якое патрэбна за-чапца, які здолелі канкрэтна падый-сці да неадахоў, каб завод выгн-нуць і вылезці на шырокую дарогу. Цэнтральны Камітэт партыі паслаў ту-ды групу людзей, і мы ўваўваем, што Сталінградскі завод у гэтым годзе сваю праграму—40—45 тысяч трактароў паспяхова выкавае. Волнт Сталінград-скага заводу нам паказвае, што ў на-шых цяжкасцях часта залежыць ад таго, як арганізавалі гэтую справу. І калі комсамол вялікае зрабіў у ор-ганізацыі ўдарных брыгад, выявіў шмат гэроізму, дык па частцы глыбокіх ве-каў справы, умення, якасці працы,— тут комсамол яшчэ дліка ня ўсё ара-біў. Пачатак ёсць. На шэрагу заво-даў комсамольцы шмат і многае ро-біць у галіне рэацыяналізатарскіх ме-рапрыемстваў, але гэта покуль што па-асобныя адзінаковыя групы. Вось чаму я думаю, таварышчы, што наш з'езд павінен вытаніць аб удзеле комсамолу ў гаспадарчым будаўніцтве на заво-дзе, трысць, гаспадарчым аб'яднан-ням, у брыгадзе падняць на новую ступень, на вялікую вышыню. Комса-мольцы павінны вывучаць канкрэтную сапраўднасць, факты, тэхніку, пра-вадзіць рэацыяналізатарскія мерапры-емствы, уменне які толькі крывілі, але дабіцца таго, каб уменне праводзіць у жыццё свае-ж уласныя прапановы, уменне браць ня толькі гэроізмам, але і ведамі справы.

Дзеля гэтага мы павінны падняць ролю комсамолу ў справе заваўвавання тэх-нікі, аўладання механізмам нашай бу-дучы. Само сабою зразумела, што кому-ністы і комсамольцы не павінны пры гэтым адрывацца ад політкі. Вялома рэч, што комсамалец павінен удзель-

нічаць на схолах, павінен удзельні-чаць у практычнай працы. Але трэба даць магчымасць вучыцца, вучыцца і яшчэ раз вучыцца. Толькі і та-да нашы комсамольцы сапраўды будуць расці, як сапраўдныя будаўнікі са-цыялістычнага грамадства, як са-праўдныя будаўнікі камунізму. Вы, таварышчы комсамольцы і півонеры, базуючы на дажывае да камунізму, Комсамольцы і півонеры павінны быць найбольш актыўнымі будаўнікамі ко-муністычнага грамады (бурныя воп-лескі).

Комсамол—верны памочнік партыі і на вёсцы

Шмат цікавага дае комсамол і на вёсцы.

Калі абвострылася класавая бараць-ба на вёсцы, шмат хто думаў, што з комсамолам на вёсцы будзе нядобра, бо комсамол у большасці свай быў сялянскай арганізацыяй (у комсамоле было 87 проц. рабочых, а рэшта—ся-ляне). Некаторыя думалі, што выла-чацца такія групы, якія будуць ісці супраць нас у класавай барацьбе су-праць кулака. Асабліва накіонт гэтага пакідавала оповыцы.

І вось сёння мы можам сказаць, што ў гэтай барацьбе, на тым фрон-це, які мы мелі на вёсцы, комсамол у аскавалі свай частцы аскавалі ня-вышні свайго становішча, і політ-ныя задачы, якія партыя перад і ставіла выканалі.

Комсамол быў сапраўдным дапа-можнікам у нашым будаўніцтве.

У тых вёсках, дзе ня было парт-ызак, комсамол іграў ня толькі ро-лю памочніка, выкаваўшы, але і іграў ролю застрэльшчыка ў барацьбе за колгас, ён іграў ролю застрэль-шчыка за ліквідацыю кулацтва на класе, базуючы, комсамол на вёсцы мае і шэраг недахопаў, і адным з ра-шачых яго недахопаў зьяўляецца неадпаведнасць кул у урасце, неад-паведнасць умення ўдзельнічаць у ра-боце саветаў, у рабоце колгасаў. Але ўжо ў колгасе, саветах, комсамол іграе будучую ролю.

Некалькі дзён назад я склікаў на-раду 30 комсамольцаў—дэлегатаў маскоўскай абласной канферэнцыі, дзе былі рабочыя ад вярштата і та-варышы з колгасаў. І вось там вы-ступіў комсамалец тав. Фядотаў, яко-му 20 год, ён зьяўляецца старшынё-се савесу, старшынёю колгасу і скаратаром ячэйкі комсамолу. Гэта-тып арганізатара сацыялістычнай вёс-кі. Даволі паглядзець на адваго гэтага Фядотава, каб убачыць, якая армія расце на вёсцы, Гэта—той каманда-склад, які забяспечыць сацыялісты-чную перабудову нашай вёскі. (Бур-ныя воплескі).

Яшчэ раз падкрэсліваю, што ня трэба занадта захапляцца гэтым ро-стам комсамолу на вёсцы.

Шэфства не абмяжоўваць музыкой

Калі я сьездзіў па Сібіру і ЦЧО, і ў адзін з абласцей быў са мною таварыш Косараў, мы сабралі групу комсамольцаў. Хлопцы базуючы на добрыя. Калі кулакі падбівалі сялян разабраць кожны з колгасу, яны тут-жа сядзела на коні і з'яўляюць белна-ту. У вогне ваявалі хлопцы за ко-лгасы. У гутарцы мы запіталі ў адва-го, што такое УсёлКСМ. Ён стаіць і думае, а нотым гаворыць „Усесаю-знае камуністычная партыя“. А што такое Савецкая рэспубліка, якая ле-роўніцы ад дэмакратычнай рэспублі-кі?—Але так,—гаворыць,—рэспублі-ка, аным словам, народ“. Яму цяж-ка растлумачыць. Ён ваче за Са-вечкую рэспубліку, ён яе адчувае душою, але ён яшчэ сыры, а да-аго-ж патрабуючы зараз ня толькі энтузіязм, але і актыўна будучыца праца. Вазьмем колгасы ка прыкладу. У нас ёсць не го гасы, дзе ўжываюць адопкі прыцягні разьмеркаван-ня. Працаваў, ці не працаваў, усе роўна яму выдаецца па колькасці едакоў. Гэты прынцып прыводзіць да таго, што колгас слабы, як вытворча адзі-на, у колгасе няма спайкі, няма тас-дыспліліны, якая-б забяспечыла рос-квіт колгасу. Я дзеля гэтага з'яв-ра-таюся да гарадзкіх комсамольцаў: ва-ша шэфства над вёскаю не абмяжо-вайце музыкой, паездкаю на ўрачы-стыя дні. Няхай кожная гарадзкая ячэйка прымадуе да сябе вёску і ад-казвае за яе, няхай кожны высокі комсамалец будзе ня менш развіты, чым комсамалец гораду. тады мы шпаркімі тэмпа перабудуем вёску“.

{Працяг будзе}

*) Працяг. Пачатак гл. у № 18.

СТАНЕМ КАМАНДЗИРАМИ ЗЯМЛІ

Партыя і ўрад прынялі канкрэтныя захады для хутчэйшых тэмпаў соцыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі і яе тэхнічнага пераўзброеньня

самол, як памочнік партыі, павінен змагацца за выкананьне дырэктывы партыі і ўраду аб кантрактацыі пасаваў у 1931 годзе, а масьпяховае разгортваньне работы па тэхнічнаму пераўзброеньню соцыялістычнага зямляробства, змагацца за лепшую падрыхтоўку да другой бальшавіцкай вясны

Кантрактацыя—магутны вагар соцыялістычнага плянаваньня сельскай гаспадаркі—руйнаючы ўдар па кулаку і яго агентах, опартуністых усіх масьцей

АБ КОНТРАКТАЦЫІ ЯРАВЫХ ПАСЕВАУ 1931 г.*

Да ўсіх партыйных, савецка-гаспадарчых, коопэрацыйна-калгасных і комсамольскіх арганізацый

Правыкананьне за мінулыя два гады даданаў пэцігадовага пляну, абліваецца па галінах пажытай і вытворчасці сельска-гаспадарчага машынабудаваньня, асабліва савецкай уладзе ў гэтым годзе пэцігодні ашча больш значыць супроць паярэдніх гадоў узьдзянн ў сельскую гаспадарку і ўзмацніць, такім чынам, дапамогу да з боку дзяржавы вёсцы на прах колектывізацыі буда-сераднечных гаспадарак выпцяўленьня заданья ліквідацыі кулацтва, як вясны.

Адпаведнасьці в гэтым і ў сувязь вадыходзячай кампаніі па кантрактацыі яравых пасаваў, Савет Народных Камісараў СССР і Цэнтральны Камітэт УсеКП(б) лічаць неадмыслимым правядзеньне наступных наступных мерапрыемстваў:

Іны дапамогі дзяржавы сельскай гаспадарцы

Накіраваць для сельскай гаспадаркі на працягу 1931 г. 120 т. тараў (у пераходзе на 10 сіла-трактар) агульным коштам у 20 мільёнаў руб.

Звыш існуючых 360 машына-трактарных станцый арганізаваць на працягу 1931 году 1.040 новых машына-трактарных станцый з агульным трактарным паркам у 96 тысяч гатовах сіл з тым, каб да 1-га студзеня 1931 г. працавала 1.105 машына-трактарных станцый з агульным паркам у 692 тысячы абсталяваньня пасаваў машына-трактарнымі станцыямі вясной 1931 году 18 мільёнаў гектараў у мінулы годзе. Накіраваць на капітальнае будаўніцтва машына-трактарных станцый у 1931 годзе 540 м.л. р.

Падвоіць у 1931 годзе забяспечаньне сельскай гаспадаркі сельска-гаспадарчымі машынамі супроць 1930 году (768 мільёнаў р. вартэ 4 мільёнаў руб., у тым ліку на 10 мільёнаў руб. уборачных машынаў). Накіраваць асноўную частку гэтых машынаў у колгасы і машына-трактарныя станцыі па ўстаўленых таварных цэнах. Забяспечыць сельскую гаспадарку да вясны машынамі на суму 370 мільёнаў руб.

Накіраваць у сельскую гаспадарку 7 тысяч грузавых і легкавых аўтамабіляў, у тым ліку на менш 200 машына-трактарных станцый.

Забяспечыць сельскую гаспадарку ў 1931 годзе мінеральнымі ўгнаеньнямі ў колькасці 24 мільёнаў цэнтнераў (145 мільёнаў пуд.) на суму ў 105 мільёнаў руб., у тым ліку да вясны—13 мільёнаў цэнтнераў (76 мільёнаў пуд.).

Забяспечыць сельскую гаспадарку сродкамі таральбы са шкодамі да севону на суму 40 мільёнаў руб. замест 19 мільёнаў руб. у мінулым годзе.

Для забяспечаньня росту ўдзелаў у колгасах адпусьціць 2 мільён цэнтнераў (126 мільёнаў п.) гатунковага і палешанага вёсеньня.

3. Савгасам „Зернотреста“ аказаць дапамогу колгасам шляхам вёсёга ворыва ў колгасах на менш 50.000 гектараў і пасаваў на менш 10.000 гектараў. Узмацніць усе друкуецца ў скарочным выглядзе

іншыя віды дапамогі савгасаў колгасам (аграпамога, выкарыстаньне сельска-гаспадарчых машынаў, ремонт, падрыхтоўка кадраў і інш.).

9. Адпусьціць для колгасаў і машына-трактарных станцый мільярд пэцідэсяці мільёнаў рублёў на дзяржаўнае і доўгатэрмінавае крэдыту.

10. Апрача ўсіх вышэй паказаных мерапрыемстваў, абавязь дзяржаўны банк адпусьціць для грашоватага авансаваньня пасаваў, якія кантрактуюць прадукцыю свайго палыводства, 355 мільёнаў рублёў на ўсе культуры (як таварныя, так і насенныя), асноўная частка якіх маюцца быць адпущана ў перыяд апрацоўкі і перад уборкай.

Усе гэтыя ўкладаньні павінны забяспечыць вальтарым рост тэхнічнага ўзброеньня і матэрыяльнай базы колгаснага руху, які разгортваецца, і павялічыць тым самым сыравіны і харчовыя рэсурсы краіны.

Ставлячы задачай карэнным чынам пазбавіць на гэтае аснове забяспечаньне прамысловасьці сыравінай і працоўных харчаваньнем, абавязь Наркамсав і НЭЗам СССР правесці праз сельска-гаспадарчую коопэрацыю, Колгасцэнтр, Трактарацэнтр і Насенаводколгасцэнтр кантрактацыю яравых пасаваў на 1931 год на наступных асновах:

Па збожжавых і алейных культурах

1. Устанавіць плян кантрактацыі збожжавых і алейных культур па колгасах і бядняцка-сераднечных аднаасобных гаспадарках у разьмеры 58 мільёнаў гектараў, у тым ліку: праз Хлебацэнтр—39.500 тыс. гектар. праз Трактарацэнтр—15.500 тыс. гектар. праз Насенаводколгасцэнтр—3.000 тыс. гектар. (гатунавых пасаваў для гатунавай рэпродукцыі)

Па культурах кантрактацыю правесці:

збожжавых—51.000 тыс. гектар. сланечніку—4.430 тыс. гектар. соі—400 тыс. гектар. бабовых—2.000 тыс. гектар. рысу—170 тыс. гектар.

2. Апрача адпусьцімых машынаў і вытворчых крэдытаў адпусьціць для грашоватага авансаваньня прапашных культур 40 мільёнаў руб., у тым ліку:

для сланечніку—9 мільёнаў руб. для кукурузы—10 мільёнаў руб. для соі—6 мільёнаў руб. для іншых бабовых—9 мільёнаў руб. для рысу—6 мільёнаў руб.

Выдаць аванс перад асуваньнем і абвортваньнем.

Пры выдачы сланечніку і соі забяспечыць выдачу за наяўны разраўнак колгасам для іх членаў па 4 кгр. алею і на 3 кгр. жмыхоў за кожны цэнтнер; аднаасобным бядняцка-сераднечным гаспадаркам—па 3 кгр. алею і на 6 кгр. жмыхоў за кожны зданы цэнтнер сланечніку і соі.

Па бураках

1. Закантрактаваць усе плошчы пасаваў пуровых буракоў у колгасах і бядняцка-сераднечных адна-

асобных гаспадарках у колькасці 1.210 тыс. гектараў.

2. Арганізаваць у бурачных раёнах 150 машына-трактарных станцый у тым ліку да вясны 120 машына-трактарных станцый з ахомам 375 тыс. гектараў буракоў.

3. Завесці ў бурачныя раёны для продажу пасеўшчыкаў цукровых буракоў прамысловых тавараў на суму 60 мільёнаў рублёў з тым, каб яны былі проданы гаспадаркам, якія разводзяць буракі, у парадку нармальнага таваразвароту па ўстаўленых таварных дзяржаўных цэнах.

4. Захаваць у 1931 годзе ўстаўленую для мінулага году выдату за кожным зданым цэнтнерам буракоў дармова 58 кгр. жоўці і 1,05 кгр. патапі і ў лік патапі за буракі 60 гр. цукру.

5. Адпусьціць для авансаваньня пасаваў буракоў 41 мільён руб. з тым, каб у дапаўненьне да ўжо выдадзенага 25 проц. гэтае сумы 50 проц. не было выдадзена ў часе прапашваньня і 25 проц. у часе ўборкі.

6. Выдаць колгасам і бядняцка-сераднечным аднаасобным гаспадаркам, якія засяваюць буракі, мінеральныя ўгнаеньня (суперфасфату) у бяспроцэнтны крэдыт па 2 цэнта. за кожны гектар са зваротам кошту ўгнаеньня па ўстаўленым тарымі і бясплатна бурачнага насення на 32 кгр. на кожны гектар.

Па ільну і каноплях

1. Закантрактаваць пасаваў ільну і канопель у колгасах і бядняцка-сераднечных аднаасобных гаспадарках у наступным разьмеры:

на ільну-даўгунцу на валаво і семя—1.950 тысяч гектараў, на ільну-худрашу на семя—400 тысяч гектараў, на каноплях на валаво і семя—700 тыс. гектараў.

2. Арганізаваць у ільнаводчых раёнах на працягу 1931 г. 150 машына-трактарных станцый з трактарным паркам у 75 тыс. сіл з тым, каб да вясны было арганізавана 77 машына-трактарных станцый з трактарным паркам у 38.500 сіл з ахомам 280 тыс. гект. пасаваў ільну.

3. У дадатак да існуючых ільняных і пяньковых завадаў па перапечаткавай апрацоўцы набудоваў у 1931 годзе 489 новых завадаў, ахвпіўшы імі ўсе ільна-канопляводчыя савгасы, машына-трактарныя станцыі і пункты, у якіх намачаецца пабудова машына-трактарных станцый у 1932 годзе.

Абавязь ВСНГ СССР выпусьціць у 1931 годзе 600 комплектаў машынаў для абсталяваньня гэтых завадаў і 110.000 штук ільняных, у тым ліку да 1-га верасьня 4.500 штук.

4. Адпусьціць да вясны 1931 г. ільнянавапыводчым колгасам 1.500 тысяч цэнтнераў мінеральнага ўгнаеньня са зваротам кошту па ўстаўленым тарымі.

5. Забяспечыць правядзеньне пасаваў ільну і канопель у новых раёнах і пашырэнне пасеўных плошчаў у старых раёнах выдачай у парадку кантрактацыі насення ільну-даўгунцу ў колькасці 760 тыс. цэнта. ільну-худрашу—120 тыс. цэнта. і канопель—310 тыс. цэнтнераў.

6. Адпусьціць для авансаваньня пасаваў ільну і канопель 60 мільёнаў рублёў, з якіх 40 проц. выдаецца перад пасавамі і 60 проц.—перад ўборкай.

7. У ільнаводчых і канопляводчых раёнах спажываючай паласы і пашываючых раёнах вытворчай паласы выдаць пасеўшчыкам ільну і канопель 1,25 цэнтнераў хлеба супроць аднаго цэнтнера здавамага валава з тым, каб да вяснавай сяўбы ў лік гэтае нормы было выдадзена па цэнтнера на гектар (усяго 5,8 мільёна пудоў хлеба вясной).

8. Захаваць у 1931 годзе вобласць адпаведна ўдзяляць насення ільну і канопель расьлінным алею і жмыхам па нормах 1930 году (7 кгр. алею і 10 кгр. жмыху супроць 1 цэнтнера ільнянага для колгаса; 5,7 кгр. алею і 8 кгр. жмыху для аднаасобнікаў).

9. Вызначыць адзінцавыя нормы здачы хлеба ўраджам 1931 г. колгасам і аднаасобным бядняцка-сераднечным гаспадаркам ільняна-пашываючых раёнаў спажываючай і пашываючых раёнаў вытворчай паласы, пры ўмове пасаваў гэтымі гаспадаркамі на менш 10-15 проц. ільну, або на менш 5-7 проц. канопель ад агульнай пасеўнай плошчы. 1 пры абавязковым высаваньні ім здачы ільну па кантрактацыйных дагаворах.

10. Завесці ў ільна-канопляводчых раёнах для продажу пасеўшчыкам ільну і канопель у 1931 годзе прапашавараў на суму на менш 100 мільёнаў руб. з тым, каб яны былі проданы пасеўшчыкам у парадку нармальнага таваразвароту па ўстаўленых дзяржаўных таварных цэнах.

Савет Народных Камісараў Саюзу ССР і Цэнтральны Камітэт УсеКП(б) заклікаюць усе партыйныя, савецка-гаспадарчыя, коопэрацыйна-калгасныя і комсамольскія арганізацыі ўзвучыць на бальшавіцкай за справу кантрактацыі яравых пасаваў, мобілізаваць свае сілы і растлумачыць масам рабочых і сялян значэньне правядзеньня савецкай улады мер па тэхнічным пераўзброеньні і колектывізацыі савецкай гаспадаркі, стаць на чале новага ўдзельна колгаснага руху мільённых мас вёскі і забяспечыць тым самым рашучыя песьпехі ў справе ліквідацыі кулацтва і соцыялістычнай перабудовы вёскі.

Старшыня СНК Саюзу ССР
В. Молааў (Скрабін)
Секратар Цэнтральнага Камітэту
УсеКП(б) І. Сталін.
21 студзеня 1931 г.

Дапамагаем у ачыстцы насення

Комсамольская ачэйка і піонэрскі атрад саўгасу Душора, разьбіўшыся на брыгады, распачалі ачыстку насення ў саўгасе. Ачэйка ўзяла на сябе абавязак заважыць ачыстку насення да 25-га студзеня, замест 1-га жніўня, як гэта звычайна плянавалі саўгасу.

Рытхуіцца да 2-й бальшавіцкай сяўбы (колгас „Энгельса“, Уваравіцкага раёну)

Аб вясеньняй пасеўкампаніі і ня думаюць

Па некаторых сельсаветах Сьвіслацкага раёну да гэтага часу не праводзіцца ніякае падрыхтоўчае працы да сустрэчы вясеньняга севу.

Так, напрыклад, у Борунаўскім сельсавеце яшчэ нічога ў гэтым напрамку не зроблена. Сельсавет СКТУ і комсамольскія ачэйкі бяздзейнічаюць.

Сельсавет пават не абгаварыў пытаньне аб вясеньняй пасеўкампаніі ні на прэзыдыуме сельсавету, ні на сходах сялян.

Старшыня СКТУ Аляксееў, замест таго, каб правесці падрыхтоўчую работу (сабраць запавяшчальніцы на пасевы і г. д.)—забіраецца п'яняй.

Раёны выкаваўшы камітэт і РК ЛКСМБ павінны зарав-жа прыняць рашучыя захады да лежачагаў і абломавых, якія да гэтага часу ня думаюць распачаць падрыхтоўчую працу да сустрэчы другой бальшавіцкай вясны.

Васіль С.

Падрыхтоўка да сяўбы ўвясваецца з прылівам

Падрыхтоўка да другой бальшавіцкай вясны па Барысаўшчыне распачалася. Гэта пытаньне было абгаворана на ўсіх партыйных, комсамольскіх і грамадскіх арганізацыях.

У выніку ськладанага агульнага раённага пляну, які ўжо даведзён да большасьці сельсаветаў і вёсак, пераг колгасаў ужо сьлаў дэталёвыя пляны вясеньняй пасеўнай кампаніі. Некаторыя колгасы і сельсаветы высунулі свае сустрэчныя пляны, якія перавышаюць раёныя пляны на 7—10 проц.

За час уборачнай і асеньняй пасеўкампаніі значна павялічылася колькасць колгасоў. Калі да канца 1930 году ў раёне мелася 48 колгасаў, ды зараз мы маем 64.

Раён на 10-е студзеня колектывізаваны на 15 проц.

Базуючыся, гэты процант вельмі мізэрны, і таму ўся работа па падрыхтоўцы да другой бальшавіцкай вясны дэска ўвясваецца з арганізацыяй павялічанага прыліву ў колгасы.

Сусед Кугель

Змагаючыся з вялікадзяржаўным шовінізмам, як галоўнай небяспечкай, не паслабляць барацьбы з контррэвалюцыйным беларускім нацэмакратызмам і шовінізмамі розных колераў

Здрадніку партыі пролетарыяту, нацыянал-опартуністы, кулацкіх агентаў—Ігнатюскага і Жылуновіча—вон з шэрагаў КП(б)Б

Пастановы прэзідыуму і партколегіі ЦК КП(б)Б ад 16 студзеня 1931 г.

На справе Ігнатюскага У. М.

Ігнатюскі, Усевалад Макараў, г. н. 18-1, член КП(б)Б з ліпеня 1920 г., беларус, па сацыяльнаму становішчу—бачка пастайнік, а потым свецчэньнік; па сацыяльнаму становішчу—інтэлігент, асіста вышэйшай (вучыўся ў духоўнай школе, потым скончыў у дадзены час універсітэт)—профэсар БДУ на катэдры гісторыі Беларусі; у старой, белай і Чырвонай арміях ня служыў; у ішых партыях быў—у партыі с.р. 19 год (з 1901 па 1918 г. у партыі расійскіх соц.-рэвалюцыянераў, а з 1918 г. па 1920 г. у партыі бел. с.р., быў членам ЦК апошніх) і 6 мес. так зв. беларускай камуністычнай арганізацыі да ліпеня 1920 г.

За час прабывання ў КП(б)Б займаў рад адказных савецкіх пасадаў: у 1920 г. НКЗем БССР, потым НКАсветы, старшыня Інбелкульту і потым Прэзідэнт Бел. Акадэміі Наук.

Ня раз абіраўся членам ЦК КП(б)Б і быў членам Бюро ЦК КП(б)Б.

Абываваецца ў тым, што

1) Паходзячы з сацыяльна-чужога асяродка, будучы доўгі час членам дробна-буржуазных парт. і якія праводзілі актыўна контррэвалюцыйную барацьбу супраць дыктатуры пролетарыяту, маючы за сабою такое яркае контррэвалюцыйнае выступленне, як удзел у рэдагаванні і складанні зборніку прысвечанага юбілею дому Раманавых (1913 г.), зрабіўшы запэўненне аб поўным разрыве з мінулым і жаданне шчыра змагацца ў шэрагах КП(б)Б, Ігнатюскі, узяўшы ў партыю, ня толькі не перамог перажыткаў антыпралетарскага сьветапогляду, ня толькі ня стаў цалком і поўнасьцю на пазіцыі марксыска-ленінскай ідэалёгіі, а заставіў свае ранейшыя дробна-буржуазныя погляды і ідэі контррэвалюцыйнай партыі.

2) У сувязі з агульнай палітычнай сваёй лініяй Ігнатюскі, стоячы на дробна-буржуазных ідэалёгічных пазіцыях і абдымаючы ідэі буржуазна-кулацкага нацыянал-дэмакратызму ў сваіх літаратурных, тэарэтычных і гістарычных работах, адстойваў антыпартыйны і антыпралетарскі палітычны курс (падмену клясавай барацьбы нацыянальнай, тэорыю адражэства, тэорыю адсутнасці эксплёататарскіх клясаў у Беларусі, адмаўленьне пралетарскага характару Кастрычніцкай рэвалюцыі і савецкай улады, загумоўваньне ролі партыі дзяржаўнай і ідэалізацыя ролі дробна-буржуазных партыяў і г. д.).

Больш таго, з палітычнай мэтай, ва ўгоду беларускаму нацыяналізму і ў мэтах павышэньня рэвалюцыйных заслуг сваёй і сваёй групы (беларускай камуністычнай арганізацыі), Ігнатюскі ня брэзгаваў фальсыфікаваць гістарычныя факты, загумоўваўчы сапраўдны партызанскі рух пад кіраўніцтвам КП(б)Б у перыяд польскай акупацыі, тэндэнцыяна адлюстроўваючы ролю мінскага партызанскага руху, быццам кіраванага ім і яго групай, у той час, як у сапраўдасці гэтага ня было.

3) У сваёй практычнай дзейнасці на адказных пастоках (НКАсветы, старшыня Інбелкульту і потым прэзідэнт Акадэміі Наук) Ігнатюскі, замест партыйнага кіраўніцтва і забяспечэньня правядзеньня ліній партыі ў рабоце гэтых органаў, служыў шыльдай для прыкрыцця варажой справе: пралетарыяту работы і сродкам антысавецкіх плянаў нацэмаўскіх контррэвалюцыйных элементаў і ператварэньня БАН у пляндар для контррэвалюцыйных дзейнаўцаў нацэмаўскай арганізацыі і г. д., выконваючы ў культурна-нацыянальным будаўніцтве

ролю кулацкага агента, аналігічнаму ролі Прышчэпава ў зямельных органах.

4) Прымаючы ўдзел у так званых сямейных вечарах, якія наладжваліся контррэвалюцыйнай групай нацыянал-дэмакратаў, насілі на самой справе палітычны характар і служылі мэтам нацэмаўскай контррэвалюцыйнай работы (дабываньне ўсялякага роду вестак аб важнейшых пастановах савецкіх і партыйных органаў, растанова нацэмаўскіх сіл у розных установах, распаўсюд да сабе кіруючых партыйных і савецкіх каляраў і г. д.). Ігнатюскі ня толькі трапіў свой палітычны твар члена партыі і члена Бюро ЦК, ня толькі не даваў апаору абываўшымся антыпартыйным і антысавецкім гутаркам, але і сам прымаў удзел у гэтым і часта разгалашаў ім сакрэтныя пастановы партыі і савецкіх органаў.

Больш таго, меў сувязь з пазасавецкімі замежнымі нацыяналістамі і фашыстамі, вядучы з імі гутаркі па сутнасці контррэвалюцыйнага характару, заахвочваючы (поощряя) і выклікаючы іх на антысавецкія выступленні.

Такога роду дзейні Ігнатюска ня толькі спрыялі ўзмацненьню нацэмаўскай контррэвалюцыйнай работы ў БССР, але служылі інтарэсам міжнароднай контррэвалюцыі і нанеслі вялікую шкоду партыі і дыктатуры пролетарыяту.

5) Ігнатюскі за ўвесь час прабывання свайго ў партыі аёў групавую барацьбу супраць правільнай нацыянальнай палітыкі партыі, процістаўляючы ёй сваю нацыяналістычную лінію, групуючы вакол сабе нацыяналістычна настроеныя элементы ў КП(б)Б, выхадзіў з дробна-буржуазных пластоў, апрачыхся ў сваёй барацьбе з партыяй на нацэмаўскую контррэвалюцыйную ідэалёгію.

У мэтах практычнага ажыццяўленьня ўплыву нацыяналістычных элементаў у шэрагах КП(б)Б, Ігнатюскі падбіраў найбольш блізкіх сабе савецкапалітуд людзей, з мэтай прасоўвання іх у розныя савецкія і нават партыйныя органы.

Акрамя таго, Ігнатюскі перанасіў групавую барацьбу таксама і ў шэрагі КП(б)Б, супроцьстаўляючы і там нацыяналістычна настроеныя элементы правільнай ліній партыі.

6) На працягу свайго прабывання ў КП(б)Б Ігнатюскі, пад напіскам партыі, ня раз прызваў свае памылі і антыпартыйны і антыпралетарскія ўстанавы, кожны раз абвясняючы выправіць іх і не паўтараць. Аднак, як гэта зь даводнасьцю ўстаноўлена, ў сучасны момант, ня глядзячы на свае запэўніваньні і прызнанні перад партыяй, працягваў фактычна нацыянал-опартуністычную дзейнасьць, уводзіў партыю ў мяк і тым самым ашукваў і адраджаў партыі.

На падставе гэтага Прэзідыум і Партколегія ЦК КП(б)Б ПАСТАНАВЛЯЮЦЬ:

У. М. Ігнатюскага, як ня ажыўшага антыпралетарскага сьветапогляду і антысавецкіх партыяў, як сьведомна праводзіўшага на працягу ўсяго перыяду прабывання ў партыі нацыянал-дэмакратычную ўстаноўку ў сваёй рабоце, зьяўляючагася фактычна кулацкім агентам у партыі, як ашукваўшага партыю пакаёнымі заявамі, прыкрываючы ім працяг сваёй групавой антыкамуністычнай дзейнасці ў шэрагах КП(б)Б і як чужога элемента, граўшага на руку нацэмаўскай контррэвалюцыі, — з шэрагаў КП(б)Б выключыць.

Старшыня ЦК КП(б)Б Налін. Сакратар ЦК КП(б)Б Рыськін.

Па справе Жылуновіча З. Ф.

ЖЫЛУНОВІЧ З. Ф. (Шчыла Гарны), член КП(б)Б з 1918 г., беларус 43 гады, па соц. становішчы—з сялян, асноўная профэсія—літаратар (раней, каля 3 год быў рабочым на дробных прадпрыемствах, потым служачым). З 1904 па 1916 год (з перапынкам) прымаў да мяшчэцкай арганізацыі і з 1916 па 1918 г. прымаў актыўны ўдзел у беларускім нацыяналістычным дробна-буржуазным руху (арганізатар і кіраўнік Бел. Соц. Грамады ў Ленінградзе, удзельнік трох

зездаў бел. нацыяналістычнай рады, Беларускай Соцыялістычнай Грамады і вайсковы). За час прабывання ў партыі займаў рад адказных пастоў у Беларусі (рэдактар газ. "Сав. Бел", кіраўнік Беларуска-жыдаўскага, нам. наркомасветы і кіраўнік галоумастаўства і інш.).

За права-опартуністычную лінію ў нацыяналістычна-культурных пытаннях ня раз процістаўляў да партыйнай лідэрасьці (вымова ў 1928 г. і суровыя вымовы з папярэджаньнем у 1924 і 1929 г. г.).

Абываваецца ў тым, што:

1) Уступаючы ў шэрагі камуністычнай партыі большаўскай з дробна-буржуазных і нацыяналістычных арганізацыяў, ня толькі ня ажыў сьветапогляду і ідэалёгію гэтых антысавецкіх партыяў, але на першых-жа парах сваёй работы, будучы ў партыі паказу сабе, як ярка нацыяналісты (супраціўленьне большаўскаму мерапрыемству пры конструаванні першага савецкага ўраду Беларусі, патрабаваньне захаваньня ў КП(б)Б самастойнай беларускай секцыі і інш.), тым самым актыўна процістаўляў сабе і дэзорганізатарскі дзейнічаў супраць большаўскага кіраўніцтва.

2) Адхіляючы ад актыўнай ролі ў першым савецкім урадзе БССР, як палараўшы давер партыі сваім нацыяналістычным дзеяньнямі, Жылуновіч і потым не зьвярнуўшы ад нацыяналістычнага чалу і ва ўсёй сваёй далейшай дзейнасьці на літаратурным фронце і ў практычнай савецкай рабоце ня толькі сам праводзіў нацыянал-опартуністычную і нацыянал-дэмакратычную лінію, але служыў шыльдай і зьяўляўся рушарам контррэвалюцыйнай дзейнасьці нацыянал-дэмакратаў, акружыў сабе ў сваёй рабоце, галоўным чынам, нацэмаўскімі і нац.-опартуністычнымі элементамі. Будучы рэдактарам газэты "Савецкая Беларусь", а потым кіраўніком Беларуска-жыдаўскага, ператварыў іх у органы для выступленьня, абсурдоўвання і прапаганды контррэвалюцыйных, нацэмаўскіх ідэяў. У гэтых-жа мэтах было выкарыстанна літаратурна-аб'яднаньне і часоіс "Полымі". Акрамя таго, ведаючы аб фальсыфікацыі гістарычных фактаў Ігнатюскім і інш. (гісторыя рэвалюцыі нааправа руку Беларусі, майма партызанская дзейнасьць так званай БКС, якую быццам-бы кіраваў Ігнатюскі, скажэньня гісторыі КП(б)Б і інш.) Жылуновіч ня толькі не выкрываў іх, а і сам ва ўгоду беларускаму нацыяналізму фальсифікаваў і скажаў гістарычныя факты (майма рэвалюцыйна дзейнасьць Бел. Соц. Грамады, Радзі і г. д.).

3) Будучы адарваным ад пралетарскай мас, страціўшы пралетарскае чужыё ў сваёй рабоце, арыентуючыся на нацэмаўскую ідэалёгію, быццам рашаючую сілу ў правядзеньні і вырашэньні нацыянальнага пытання і культурнага будаўніцтва, меў цесную сувязь з ёй і апрачыхся на яе ў мэтах супроцьстаўленьня і барацьбы за зьмяньненьне партыйнай лініі ў нацыяналістычную. Сумесна з нацэмаўскімі, стоячы на пазіцыях адражэства, арыентуючыся ўвесь час на буржуазны Запад у процівагу Саюзу ССР, ухваляючы буржуазную культуру, скончыўся да прастай сувязі з нацыянал-фашызмам (Зьдзітаў, Луцкевіч), садзейнічаў контррэвалюцыйнай рабоце нацэмаў і іх спробе ператварыць БССР у буржуазна-кулацкую дзяржаву.

4) Ня глядзячы на неаднаразовыя папярэджанні і прыцягненьні да партызанскай аж да выключэньня з партыі (за сумеснае выступленне з нацэмаўскімі элементамі ў часе так званай "акадэмічнай канферэнцыі", за тэатральную дыскусію і г. д.), Жылуновіч ня толькі не зрабіў спробы выправіць сваю антыкамуністычную лінію, але на сутнасці працягваў праводзіць варажую партыі работу, дэрушаваў і ашукваў партыю, утойваючы ад яе (няшчырасьць у перыяд чысткі) рад фактаў, якія датычылі яго сувязі і інш. нац.-опартуністых з нацэмаўскімі (наведваньне так зван. "сямейных", а па сутнасці палітычных вечараў, служыўшых контррэвалюцыйнай дзейнасьці нацэмаў і г. д.),—ня толькі ўтойваў ад партыі антыпартыйныя, нацыяналістычныя і бюспрынычныя групкі, але і кінуў удзельнічаў у іх і гэтым самым наносіў вялікую шкоду партыі.

Выходзячы з вышэй вылажанага, Прэзідыум і Партколегія ЦК КП(б)Б пастапаўляюць:

ЖЫЛУНОВІЧА З. Ф. за сьведомае правядзеньне і паводжанне опартуністычнай і нацыянал-дэмакратычнай лініі, за ўдзел у антыпартыйных групках у КП(б)Б, за сувязь з чужымі і варажымі справе пралетарыяту нацэмаўскімі і фашысцкімі элементамі і як зьяўляючагася рушарам варажых сіл, якому скарыстоўвала ў сваіх мэтах нацэмаўскай контррэвалюцыі ў барацьбе з дыктатурай пралетарыяту, — з шэрагаў КП(б)Б выключыць.

Старшыня ЦК КП(б)Б Налін. Сакратар ЦК КП(б)Б Рыськін.

ФАБЗАВУЧНІКІ ПАТРАБУЮЦЬ

замацаваньня заваяваных пазыцыяў ФЗВ, стварэньня найлепшых умоў для працы школ ФЗВ.

Другі дзень працы канферэнцыі пачаўся садавадам тав. Сулькіна, які, таксама як Кліштафук, адзначыў, што гаспадарчыя арганізацыі і белкамітэт няўважліва адносіліся да ФЗВ. Белкамітэт дагэтуль ня ведае, якую колькасьць кваліфікаваных рабочых ён павінен падрыхтаваць праз ФЗВ. Пачынаючы з ВОНГБ і канчаючы групорган, усе павінны адказваць за працу ФЗВ.

У спрэчках першымі выступалі дэлегаты з Віцебску. Дэлегаты адзначылі, што Белмэтал'аб'яднаньне дрэна правяла падрыхтоўку да канферэнцыі, што некаторыя гаспадарчыя арганізацыі па-галамацянску

ністрацілі, з-за халаду 10 дзён працавалі майстэрні ФЗВ.

Дэлегаты ваводу "Рухавік" людзі зьявілі ўвагу на газэцкіх адносіны да ўдзягненых дэпутат у вытворчасць, былі падзі, калі маладых дэпутат палі на цяжкую працу, з якой бязумоўна не маглі справіцца.

Тав. Шапіра (Магілёў)—Белмэтал'аб'яднаньне не кіравала правярала працу школ ФЗВ. За кіраўніцтва вазьмі часта глядзі на ФЗВ, як на нейкі цяжар ваводу.

Выступіўшы дагэж тавар адзначылі няправільную пастапа

Гомельскія дэлегаты канферэнцыі г. т.: Марыначэна, Ліўшыц і Грачоў.

адносіліся да кіраўніцтва ФЗВ і стварэньня найлепшых умоў для іх працы.

Дэлегаты з Гомеля ў сваіх выступленьнях адзначалі дрэную падрыхтоўку да канферэнцыі ФЗВ. Тав. Марыначэна, дэлегат ФЗВ з ваводу Ланццэвага, — гаварыць аб галамацянскіх адносінах да падрыхтоўкі ваводу дырэктара ваводу тав. Хімакова, яго грубыя адносіны і г. д. Калі ФЗВ выбірае непатрабны ваводу лом, ваводкіраўніцтва ўсялякімі сродкамі іміжнецца гэтаму перашкодуць.

Тав. Пайшулер у сваім выступленьні адзначыў, што па віне адмі-

нітаньня і дакладчыкам з Белмэтал'аб'яднаньня. Спасьцімаючы розныя аб'ектыўныя прычыны, іміжнуўся працягнуць опартуністную лінію ў пытаньне падрыхтоўкі кадры. Надбайны адносіны ФЗВ часта міжуюцца са шчэствам. Вучні патрабуюць хва ўмоў для сваёй працы і до падрыхтоўку да лідэўскага ваводу ФЗВ.

Учора канферэнцыя ваводкі даклад ЦБ ЛКСМБ аб грамадзянскім выхаванні ў школах пасля чаго разгартнуліся ваводкі спрэчкі па дакладу.

Пост "Чырвонай Зьм

АДКАЗНЫ РЭДАКТАР—РЭДКОЛЕ

Рэспубліканскае бюро АРУ арганізуе 3-ХМЕСЯЧНЫЯ КУРСЫ

на падрыхтоўку рахункаводаў

ДЛЯ СІСТЭМЫ БЕЛСЕЛЬБУДУ

Служачы забяспечваюцца стыпендыяй (45 р. у м-д) і пасля сканчэньня курсаў павінны працаваць на раёне ў сыстэме Белсельбуду ня менш 2 год. Кватэрамі курсанты не забяспечваюцца. Да заявы неабходна прылажыць наст. дакумэнты: 1) аб сацыяльным становішчы, 2) аб праве голасу, 3) аб уворосце (ня менш 17 год), 4) аб адукацыі (ня ніжэй сямігодкі; ад калгаснікаў, батракоў, беднякоў, сараднякоў і іх утрыманцаў—ня ніжэй 5-ці класаў).

Заявы прымаюцца ў нацыянальны АРУ (Менск, Савецкая 55) ад 6 да 8 гадз. увечары.

Кіно „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“

ЗАЎТРА! ЗАЎТРА! ЗАЎТРА!

26 студзеня 1931 году
выдатны фільм вытворчасці Саюзкіно
(кіно трэсту Белдзяржкіно)

РУБІКОН

Згублены.

— Комсам. бл. за № 93834, на імя Шаўкова М., выд. Капыльскім РК КСМ.
— Профсаюзы бл. за № 7212, на імя Шаўкова М., выд. саюзам Дрэвапрацов.

— Комсам. бл. за № 13550, імя Шостак Р.Н., выд. Мен. ЛКСМБ.
— Вучнёўскае пасведчаньне шы на імя Рабіна А.
— Студэнцкае пасведчаньне на імя Лабанавай Х. Б. выд. Арх.іт. політэхнікам.